PAREREA UNUI MARTOR OCULAR

«EU AM VRUT SĂ LE AJUT...»

Atitudinea locuitorilor din Moldova față de evenimentele care au loc în Transnistria e cunoscută. Ar fi fost interesant să aflu ce gîndesc despre aceasta oamenii, care locuiesc în afara republicii, în alte părți ale Uniunii Sovietice. Și iată că nu demult într-o emisiune a radiodifuziunii naționale a luat cuvîntul unul din oaspeții Moldovei. Bineînțeles că nu toți cititorii au avut posibilitatea să audieze emisiunea dată, de aceea noi am hotărît să reproducem relatarea unui martor ocular și participant la evenimentele din Transnistria.

În acele zile tocmai avea loc sesiunea Sovietului Suprem și la punctul nostru al radioului național situat în clădirea parlamentului lucrul era în toi. De microfon se apropiau oameni diferiți care expuneau, cel mai adesea, păreri contrare. După încheierea sesiunii (era de acum tîrziu, orele 19.00), de noi s-a apropiat și a cerut cuvîntul un om care era departe de activitatea parlamentară și, în genere, de Moldova.

— După cîte am înțeles, dumneavoastră nu locuiți în republica noastră, sînteți oaspete?..

— Da, eu sînt Borșkov Veaceslav Borisovici...

— Și unde locuiți?

— În regiunea Murmansk, orașul Moncegorsk. Iar pe aici sînt în trecere. Am fost la congresul minerilor, în Donețk, acolo am coborît în mină să văd cum lucrează oamenii. După aceea am ascultat la radiou o informație că la voi lucrurile stau prost, îi ofensați pe ruși...

— Și v-ați grăbit, cum s-ar zice, să le dați o mînă de ajutor, ați sosit de zor mare... Ați fost pe la Tiraspol?

— Am sosit la 1 noiembrie, iar pe data de 2 m-am dus la Comitetul local, cum îi zic ei acolo, și m-am adresat din numele partidului «Uniunea democratică», m-am prezentat cum se cuvine...

— Cum v-au primit? Zic așa, fiindcă noi sîntem învinuiți că n-am fi obiectivi și de numit nici mai mult nici mai puțin fascist și sub pază de ce oameni am fost expediat la O.S.T.K. Acolo am fost supus interogatoriului, cine-s, cu ce scop am sosit, poate că eu sînt din Chișinău, am fost numit provocator, precum și dușman al poporului rus. Am fost percheziționat, mi s-a luat carnetul de partid. Pînă astăzi nu mi l-au întors. M-am aflat acolo pe data de 3 noiembrie de la amează și pînă la orele 9 seara. Am fost închis în WC... De strajă erau niște băieți andri cam pîliți, sărmănelii, și înrăiți ca niște draci. În faptul nopții am fost dus pe sus la hotel, la hotelul «Aist» sub escorta a șase inși. La hotel am fost din nou percheziționat. Deși cu mine în cameră locuia un vecin, care dormea la acea oră tîrzie, «străjerii» au dat busna în cameră. Aflîndu-mă timp de cinci ore arestat la O.S.T.K., eu am încercat să aflu cum îi cheamă pe acei care mă ofensau, îmi înjoseau demnitatea de om, dar ei tăceau mîlc. Nici un om din grupul bandițesc al lui Smirnov n-a avut îndrăzneala să-și zică pe nume. Vreau să vă spun că acești oameni sînt niște rătăciți, doar Moldova trebuie să fie întreagă, și nu bucățită. S-o știți de la mine, că aceasta nu va avea loc...

— Dumneavoastră ne-ați spus că reprezentați partidul «Uniunea democratică». Și principalul scop al vostru constă în a milita pentru democrație. Dar ia să-mi spuneți, cum de dumneata, om străin, care nici nu locuiești aici, ai aderat de îndată la un detașament tiraspolean comandos, sau cum li-o mai fi zicînd acolo?..

— Eu am aderat cu scopul ca să-i fac cît de cît să-și dea seama, să nu se ele la harță... Ca să nu se verse sînge, mi se părea că ei sînt cei care suferă aici... Dar eu sînt convins că noi trebuie să trăim împreună, iar ei nu vor aceasta. E vor să lupte, vor să-și facă republicuță a lor. Ei se adresează pretutindeni cu chemări spre ajutorarea lor, iată cum stau lucrurile...

fi interesat unui om care nu locuieşte printre noi... Îi am în vedere mai întîi de toate pe ascultătorul din Transnistria...

— M-au primit ei nu prea bine. Fără a-mi fi recunoscători. Eu am vrut să mă duc împreună cu ei acolo, la hotarul confruntărilor. Dar am văzut că mulţimea care s-a adunat, constă, bunăoară, din oameni chefăluiţi, toţi erau înşăiţi şi grosolani. Eu, de fapt, sînt un fost marinar şi m-am înrolat cu scopul de a vedea cum vor evolua evenimentele... Mi-au propus un detaşament, dar iarăşi nu era nici unul din ei treaz. Da, vreau să vă comunic că în acest interval de timp am luat legătură în repetate rînduri cu partidul meu «Uniunea democratică», cu centrul de informaţie. Făcînd ultima dată legătura, le-am comunicat despre evenimentele care au loc aici. Le-am spus că sînt victime, că Guvernul Moldovei a plecat să negocieze la Moscova. Eu am fost înhăţat, ofensat, m-au şament, al cărui comandant preluat-o dumneata?

— Ei erau înarmaţi cu ciomege, cu bare lungi de metal.

— Aţi văzut acolo vreun «volintir» de-al nostru?

— N-am văzut pe nimeni din ai voştri acolo. Şi în genere, cu moldovenii, cu camarazii dumneavoastră am stat de vorbă aici la Chişinău, chiar în stradă, cît timp aşteptam lîngă Sovietul Suprem. Am discutat cu oameni simpli care s-au adunat aici în jurul deputaţilor ce nu se ţineau mîndri şi se aflau printre alegători. Am stat de vorbă şi cu miliţieni, erau cîţiva lîngă parlament, puţini de tot, nu aşa ca la Tiraspol. Şi toţi erau destul de delicaţi şi cumsecade... Mi-a plăcut mult felul cum ei discutau. Noi avem o singură părere, cea mai umană, să nu se provoace nici un fel de măcel, să trăim cu toţii în pace şi prietenie...

Maria TRIFAN,
corespondent la radioul naţional